

zadra jellemzőek, hanem találtunk késői, 12–13. századi oldaltöredékeket és peremeket is.

A major és a település közötti két lelőhelyen: *Il-damajor 1. és 2.* (KÖH 75149, 75151) közelebről nem meghatározható bronzkori településfoltokat találtunk, ezek valószínűleg egy időszakhoz tartoztak.

A településtől kissé délebbre további 4, össze nem tartozó lelőhelyet találtunk: *Sövénykúti-patak* (KÖH 59006), *Szarvas-földek 1. és 2.* (KÖH 75159, 75161), *Vasút mente* (KÖH 75155); mindegyik viszonylag kis kiterjedésű, alacsony és közepes felszíni leletintenzitású, bronzkori volt. A község DK-i határán, nem messze a vasúttól, egy újonnan kialakított víztározó mellett római kori épület nyomait azonosítottuk be (*Köles-dűlő*, KÖH 75157), a lelőhely további részei már Fejér megye területére estek.

A leletek a Kuny Domokos Megyei Múzeumba kerültek.

LÁSZLÓ JÁNOS

29. Bakonyszombathely határa

(Komárom-Esztergom megye) Ő, Á, Kö

2009 decembere és 2010 májusa között kiterjedt terepbejárásokat folytattunk a Nabucco gázvezeték dunántúli és Pest megyét érintő szakaszán, összesen 205 km hosszúságban, a nyomvonal 100-100 m-es szélességében. A téli idényben végzett terepbejárás során általában jó megfigyelési viszonyok között tudtunk vizsgálni, összesen 184 régészeti lelőhelyet azonosítottunk.

Bakonyszombathely D-i határában három új lelőhely került elő (*Tilos alja dűlő*, KÖH 74167; *Irtás*, 74171), közte a középkori Börzse falu nyomai (*Hidegkút*, KÖH 74177).

REMÉNYI LÁSZLÓ – STIBRÁNYI MÁTÉ

30. Bakonytamási határa

(Veszprém megye) U, B, Ró, Á

2009 decembere és 2010 májusa között kiterjedt terepbejárásokat folytattunk a NABUCCO gázvezeték dunántúli és Pest megyét érintő szakaszán, összesen 205 km hosszúságú nyomvonalon, a nyomvonal 100-100 m-es szélességében. A téli idényben végzett terepbejárás során általában jó megfigyelési viszonyok között tudtunk vizsgálni, összesen 184 régészeti lelőhelyet azonosítottunk.

Bakonytamási határában, a Hathalom környékén futó nyomvonalon négy korábban ismeretlen lelőhelyet azonosítottunk: *Szarka-Berki-dűlő*, *Hathalom III/a*, *Hathalom IV/a*, *Bornát II.* (KÖH 74249, 74251, 74253, 74257). Területükön újkőkori, bronzkori, római kori és Árpád-kori felszíni telepnyomokat találtunk. További két nyilvántartott lelőhely helyszínét kerestük fel.

REMÉNYI LÁSZLÓ – STIBRÁNYI MÁTÉ

31. Baktakék, Klincsik

(KÖH 75375)

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) Ge?, Á, Kú

2010. június 24-én örökségvédelmi hatástanulmány készítéséhez kapcsolódó bejárást végeztünk a Cserehát területén, Alsógagy és Baktakék között, a műút mentén. Az utolsó szakaszon, a Klincsik nevű határrészben, a közút Ny-i oldalán fekvő mezőgazdasági művelésű területen, két egymástól elkülönülő helyen, közepes sűrűségben elhelyezkedő régészeti leleteket találtunk. A leletek valószínűleg a Vasonca-patak menti, nagyobb kiterjedésű császárkori (germán?) településről származnak, mely az út K-i oldalán, magasabb térszínen, É-D irányban hosszan elnyúlva helyezkedhet el a volt tsz-telep közelében. Néhány Árpád-kori kerámiatöredék és egy kora újkori cserép is előkerült a bejárás alkalmával, melyek szintén településről származhatnak. A lelőhely a domborzati viszonyok és a leletek elhelyezkedése alapján körülbelül 500 m hosszúságú lehet.

Munkatárs: Hajdú István.

CSENGERI PIROSKA

32. Balatonendréd, Magyar Tenger TSZ.

(KÖH 19433)

(Somogy megye) B

2010. augusztus 10. és szeptember 29. között elvégeztük a 65137. sz. főútnak az M7–Lulla összekötő út tervezett nyomvonala által érintett lelőhely nyomvonalba eső részének, 7937 m²-nek a kutatását.

A lelőhely Balatonendréd ÉK-i oldalán található, az Öreg-hegy nevű, ÉNy–DK irányú dombhát, DNy-i, Balatonendréd felé eső oldalának közepén. Északnyugati oldalán fut keresztül a Balatonendréd Tóköz-pusztával összekötő, feltételezhetően középkori eredetű dűlőút, mely útfelülete a hosszú használat következtében megközelítően 1 m-t lesüllyedt az eredeti talajszinthez képest, elpusztítva ezzel a lelőhely ÉNy-i oldalát.

A lelőhely középső harmadában megfigyelt nagyméretű amorf gödrökből nagy mennyiségben került elő késő bronzkori házikerámia és állatcsont, valamint két objektumból zsugorított rítusú temetkezés is. A lelőhely ÉNy-i oldalán megfigyelt nagyméretű cölöplyukok összefüggő, egységes rendszert nem alkottak.

Az előkerült jelenségek elsősorban a lelőhely középső harmadában sűrűsödtek, azonban feltételezhető, hogy ezek egy nagyobb méretű település részét alkották, mely a domborzati viszonyokat figyelembe véve erősen eltérő intenzitással az egész dombhátra kiterjed. Ezért ugyanezen település részét alkothatta a terepbejárás során azonosított, az Öreg-hegy platójának ÉNy-i peremén fekvő, a készülő út által szintén érintett Balatonendréd, Öreg-hegy nevű lelőhely is.

Munkatársak: Mezei Tamás és Pelikán Márk technikusok.

PETKES ZSOLT